

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.
Nr. telefonu 279. — Konto czekowe P. K. O. w Warszawie Nr. 141.123
w Krakowie 460.630.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji.
Komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione.
Redakcja rękopisów nie zwraca. Za inseraty Redakcja nie odpowiada.
Redaktor naczelny przyjmuje od 12 do 1 w południe.

Cena Numeru

15
groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincyi mies. Zł. 3.40, kwrt. Zł. 10.20
w Krakowie z odnoszeniem do domu " " 3.60, " " 10.80
Na prowincyi: z przesyłką pocztową " " 4.20, " " 12.60
Z zagranicą: z przesyłką pocztową " " 7.00, " " 21.00
Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0.10, wiersz milimetr.
1-szp. Zł. 0.10, nadesłane Zł. 0.30, wiersz milimetr. 1-szp. w tekście
Zł. 0.40, wiersz milimetr. 1-szp. na 1-szej stronie Zł. 0.50, grafiki
Zł. 5.00, inseraty zamiejscowe o 50%, zagraniczne o 100% drożej.

Znaczenie konferencji londyńskiej

Kraków, 13 lipca.

Krótki termin dzieli nas od konferencji w Londynie. Zainteresowanie się tą konferencją jest ze zrozumiałych przyczyn ogólne. Śmiało bowiem można powiedzieć, że pacyfikacyi Europy nigdy jeszcze tak poważnie nie traktowano, jak dzisiaj. Głęboko odczuwana potrzeba za powrotem do normalnych stosunków była właśnie decydującym czynnikiem przy powołaniu do życia lewicowych rządów, tak w Anglii, jak i Francji. W każdym razie Mac Donald tylko dzięki tej potrzebie, utrzymuje się przy sterze. Prawica ze względu na swój szowinizm nacjonalistyczny nie jest predestynowana do rozwiązywania tego trudnego problemu.

A Europa dąży do pokoju, dusi się bowiem w budżetach wojskowych, Francja pilnować musi powalonych i uczuciem zemsty dyszących Niemiec. Gdy więc prawica zbankrutowała, wyborcy otworzyli szeroko bramę lewicy i powołali demokrację do rozstrzygnięcia zawilego sporu.

Demokracja w pochodzie — możnaby więc powiedzieć. Mniej entuzjastycznie usposobieni, a obdarzeni sceptycyzmem tak zbawionym wśród każdej sytuacji, może sformułują problem ostrożniej i powiedzą: ogniowa próba demokracji. Jeżeli i tym razem demokracja zawiedzie, jeżeli nie znajdzie wyjścia z dzisiejszej, naprężonej sytuacji politycznej, to znowu widmo wojny stanie przed Europą.

Liczyć się jednak trzeba poważnie z tryumfem demokracji. A liczyć się z nią muszą nie tylko te państwa, które bezpośrednio wezmą udział w konferencji londyńskiej, ale może jeszcze więcej te państwa, które nie zostaną do niej dopuszczone, będą bowiem musiały dostosować się do wytworzonej sytuacji.

I Polska musi oczywiście, jako jedno z wielkich państw czuć nad wypadkami. Zaczynają u nas sytuację należycie oceniać i nasi odpowiedzialni mężowie stanu bez względu, czy stoją obecnie przy sterze, czy jutro dojdą do władzy i zdają sobie sprawę z doniosłości chwili. Inicytywa p. Thugutta w sprawie mniejszości bierze swe źródło właśnie w jego podróży, podczas której poważny ten polityk doszedł do przekonania, że Polska nie może sobie lekceważyć Zachodu. W tym też sensie leży bez pośredni związek między obecną reformą w sprawach mniejszości a — — Macdonaldem, z którym konferował p. Thugutt. Dojście Mac Donalda odbiło się zatem i w Polsce dodatnio w wewnętrznej polityce.

A pomiędzy tą przemianą umysłów, oczywiście dopiero zapoczątkowaną, ku demokracji w polityce wewnętrznej a pokojowym kierunkiem w polityce zagranicznej, leży związek bezpośredni.

Widać to na rządzie p. Herriota. Poklask p. Poincarego dla Herriota dyskredytuje wprawdzie po części działalność p. Herriota, nie mniej jednak liczyć się z tem trzeba, że układ sił politycznych wewnątrz Francji każe p. Herriotowi pójść po linii wypadkowej, mocno nachylenej w stronę prawicy, podobnie jak i z teorii Mac Donalda nie jedno odpaść musiało w praktyce.

Wina to po części Niemiec, których zaciśnię-

ta pięść nie pozwala na zupełne schowanie miecza do pochwy.

Ostatnia wspólna nota Mac Donalda i Herriota nie została życzliwie przyjęta w Niemczech, a także bez entuzjazmu w Anglii. Odczuwa się ją tam, jako porażkę Mac Donalda a sukces Herriota, co nie zbyt pomyślnie wróży konferencji londyńskiej.

I dlatego też konferencja londyńska stanie się próbą ogniową demokracji. Jeśli się rozbije wskutek zbyt twardego stanowiska Francji, wówczas porozumienie francusko-angielskie próby tej nie przetrzyma, a czyhający z za węgla Lloyd George dojdzie znowu do steru, jako ten mąż stanu, który dziś reprezentuje w Anglii kierunek, nie antyfrancuski wprawdzie, jak mylnie o nim twierdzą, lecz w każdym razie kierunek silnego zaakcentowania pojęci Anglii na kontynencie, choćby i wbrew Francji. We Francji wzięłby znowu górę nacjonalizm, a zaczajony, jakby na uźdźwieniu trzymany przez p. Marx'a nacjonalizm niemiecki urwałby się z łańcucha. A ponieważ cała reszta Europy wciągnięta jest w orbitę polityki tych trzech mocarstw, przeto z natury rzeczy, na podstawie jawnych i tajnych sojuszów rozbić francusko-angielskie pociągnęłyby za sobą ogólną konflagrację, jak strzał w Sarajewie. Układ w Rapallo między Niemcami a Rosją miałby możliwość zrealizowania się.

Dlatego też konferencja londyńska jest faktem pierwszorzędnej wagi w obecnej sytuacji międzynarodowej, a ważność jej leży nie tyle w dodatnich skutkach jej udania się, ile w niebezpieczeństwie połączonym z jej rozbitciem się.

Odbywająca się obecnie konferencja Małej Ententy wskazuje na to, że państwa należące do tego zrzeszenia obrały celowo termin swych obrad, aby móż rozważyć i przygotować się

Herriot o długach niemieckich.

Paryż, 12, 7 PAT. W dalszym ciągu swego przemówienia w senacie Herriot zaznaczył, że rozstrzygnięcie rzeczoznawców, dotyczące odpływu kapitałów niemieckich, zamienionych na złoto wymaga uzupełnień. Poruszając sprawę ustalenia długów Niemiec, powiedział premier: głośno będziemy wolać do wszystkich sojuszników, że Francja powinna osiągnąć część korzyści, wypływających z pomysłnej sytuacji gospodarczej Niemiec. Jest rzeczą niedopuszczalną, aby materializm przemysłowców niemieckich zmiażdżył ceną i delikatną cywilizację francuską. Nie należy robić sobie iluzji co do rat, które Niemcy mają płacić oraz co do zasobów ogólnych Niemiec, służących do zasilenia tych rat, tembardziej, że raty te są zmienne. Premier uważa, że wysokość długów niemieckich według obecnej ich wartości wynosi razem około 1 do 2 miliardów. Na interwencję Poincarego, że sojusznicy domagać się będą spłaty długów jedynie długoterminowych, wobec czego należy zachować rekursy przeciw Niemcom, Herriot odpowiedział, że zdefiniował w Chequers postanowienia traktatu wersalskiego, dotyczące komisji odszkodowań, odmówił swojej zgody na jakikolwiek arbitraż poza komisją odszkodowań wreszcie zgodził się na przydzielenie do komisji odszkodowań delegata

8-10 klasowe Gimnazjum męskie „Jabne” w Będzinie.

poszukuje:

- 1) **Dyrektora** z odpowiednimi kwalifikacjami oraz kilkuletnią praktyką. Znajomość przedmiotów humanistycznych byłaby pożądaną.
- 2) **Polonisty** z kwalifikacjami oraz kilkuletnią praktyką.
- 3) **Matematyka** z kwalifikacjami oraz kilkuletnią praktyką.

Oferty prosimy skierować na adres:

Salomon Frenkel, Będzin, Kościuszki 28.

MYDŁO do prania „PAT” hurtownie w dowolnych ilościach poleca Ska Akc. Bracia Rolnicy, Kraków, Florjańska L. 27.

na wszelkie ewentualności z konferencją londyńską związane.

Słowem: Konferencja londyńska oznacza zwycięstwo idei demokratycznej i pokój w Europie, ale powrót do nacjonalizmu agresywnego i — widmo wojny.

16 bm. otwarcie konferencji londyńskiej.

Londyn, PAT. Półrządowo donoszą, początek konferencji międzykoalicyjnej w Londynie ustalony został na środę 16 bm. o godzinie 11. Pierwsze posiedzenie odbędzie się w urzędzie zagranicznym. Mac Donald wygłosi mowę powitalną. Oczekiwane jest przybycie co najmniej 150 delegatów.

Ameryki i cieszyłby się, gdyby Ameryka przyłączyła się do traktatu, gdyż połączenie się wszystkich sojuszników jest konieczne.

Postulaty niemieckie.

Berlin, 12, 7 PAT. Polradio. Telegraphen Union dowiaduje się z kół miarodajnych, iż rząd niemiecki przed wyrażeniem zgody na podpisanie projektu rzeczoznawców postawił następujące żądania: 1) uwolnienie wszystkich więźniów politycznych na terenach okupowanych 2) ustąpienie wojsk okupacyjnych nie tylko z okręgu Nadrenii lecz także z zajętych w roku 1921 miast Duesseldorfu i Duisburga 3) opróżnienie okupowanego odcinka kolońskiego, co wedle traktatu wersalskiego powinno nastąpić w roku 1925 4) przywrócenie jedności gospodarczej, finansowej i komunikacyjnej całej Rzeczypospolitej z terytoriami okupowanymi przez obce wojska oraz komisaryatu rzeszy na terenach okupowanych w Polsce, zniesionej podczas trwania biernego oporu.

Votum zaufania dla Herriota.

Paryż, PAT. Izba wyraziła votum zaufania Herriotowi 247 głosami przeciw 18.

Konferencya wojskowa w Spale.

Warszawa, 12. 7. PAT. Minister spraw wojskowych Sikorski bawił w Spale 10 lipca w celu omówienia z prezydentem Rzpltej najważniejszych aktualnych zagadnień wojskowych. Między innymi Prezydent Rzpltej wysłuchał sprawozdania ministra w sprawie przemysłu wojennego. Zostały również omówione główne zasady rewizji orga-

nizacji bojowej armii, której plan ustalony zostanie w najbliższych tygodniach. Wreszcie Prezydent zaaprobował wniosek ministra wprowadzenia pewnych poprawek obecnego umundurowania a to celem wprowadzenia przejściowego munduru odświętnego. Rozważana była również sprawa uposażenia oficerów i podoficerów w armii.

18-letni podpalacz skazany na śmierć.

Warszawa, 12. 7. PAT. Sąd doraźny w Nowogrodku wyrokiem z dnia 10 bm. skazał Leona Sańkiewicza, lat 18 mieszkańca wsi Koldyczewo gminy Koldyczewskiej powiatu nowogrodzkiego na karę śmierci, za podpalenie majątku Koldyczewo, wsku-

tek czego spłonęły budynki wraz z ruchomościami i żywym inwentarzem w ilości 27 krów i 4 konie. Rodzina skazanego wniosła prośbę o ułaskawienie, którą p. Prezydent odrzucił. Wyrok wykonano.

Zamach na prem. egipskiego

Kairo, 12. 7. PAT. Reuter. W chwili, gdy Zagal Pasza wsiadał do kolei, celem udania się do Aleksandryi, strzelił do niego pewien osobnik z rewolweru. Premier został lekko ranny w pierś. Tłum chciał zlynchować sprawcę za-

machu, policja jednak zdołała wyrwać go z rąk tłumu.

Kairo, 12. 7. PAT. Wolff. Stan zdrowia ranego premiera Zaglula Paszy jest zadawalający. Sprawa została pod nadzorem policji odstawiona do Kairo.

Zwycięstwo powstańców w Brazylii

Londyn, PAT. Telegramy z Rio de Janeiro donoszą, że wojska rządowe bombardowały przez 60 godzin barakach w Paulo. Powstańcy odmówili kapitulacji. Mimo urzędowych komunikatów uspokajających zdało się, że powstańcy biorą górę. Przywódca ich Francisco maszeruje do Parany, gdzie spodziewa się połączyć z tamtejszymi powstańcami i wtargnąć do dalszych stanów. Reuter zapewnia, że sytuacja w San Paulo jest bardzo poważna, wybuchły też niepokoje w innych częściach państwa.

Londyn, PAT. Reuter donosi, że rząd w San Paulo został obalony. Junta rewolucyjna wzięła górę. Gen. Rondon utworzył rząd tymczasowy.

Buenos Aires, 12. 7. PAT. Wolff. Powstańcy brazylijscy są według nadeszłych tu wiadomości nie tylko panami miasta San Paulo, ale też całej okolicy.

Waszyngton, 12. 7. PAT. Reuter. Pierwsza oficjalna depesza, jaka nadeszła z San Paulo pochodzi od konsula Stanów Zjednoczonych i donosi, że gubernator i urzędnicy powincjonalni opuścili stolicę, która dostała się w ręce powstańców.

Radiotelegrafia wciąż nowych dokazuje cudów.

Rzym, PAT. Marconi w wykładzie, jaki miał wczoraj na Kapitolu zakomunikował o swoich doświadczeniach, m. in. przedstawił on, że w godzinach rannych fale między Anglią a Australią idą przez Ocean Atlantycki i Spokojny najdłuższą drogą w kierunku zachodnim na 22 tysiące km. natomiast wieczór linie te idą drogą najkrótszą w kierunku wschodnim przez Europę i Azję linią długą na 17 tysięcy km. Na podstawie tych obserwacji rozmawiał on w Polchu do Australii poraz pierwszy dnia 30 maja. Słowa jego były słyszane zupełnie wyraźnie mimo skromnej energii aparatu, wynoszącej 28 kilowatów. W ten sposób będzie możliwym zwiększyć olbrzymio wydajność radiotelefonii. W czerwcu poczynił Marconi próby między Europą i Argentyną i uzyskał pewność, że można przy pomocy małych stacyi, w najtańszy sposób rozmawiać z najodleglejszymi częściami ziemi.

Napad piratów na okręt.

Nowy Jork, 12. 7. PAT. Według doniesienia z Halifax francuski parowiec „Mulheusse” został na wysokości wyspy Nw Jersey przed dwoma tygodniami napadnięty przez piratów, którzy zrabowali ładunek alkoholu wartości 500 tysięcy dolarów.

Benesz o konferencji Małej ententy.

Praga, 12. 7. PAT. Benesz w (Czeskim Słowie) oświadcza, że konferencja małej ententy w Pradze posiada specjalne znaczenie z tego powodu, iż zbiera się w przededniu narad międzynarodowych, mających na celu uregulowanie długów, oraz bezpieczeństwa Francji i Europy. Ponieważ wszystkie te kwestye dotyczą pośrednio lub bezpośrednio interesów małej ententy, odnośna dyskusja stanowić będzie przez to samo fakt wielkiej doniosłości dla trzech państw biorących udział w konferencji.

Amnestya we Francji.

Paryż, 12. 7. PAT. Po podjęciu obrad przerwanych z powodu zajęcia z komunistami, izba gmin odrzuciła 425 głosami przeciw 33 kontrprojekt Marty'ego w sprawie ogólnej amnestyi. Przyjęto natomiast art. 1, udzielający amnestyi za wszystkie przekroczenia, popelnione na tle wyborczym, na tle konfliktów z pracą i manifestacji publicznych przed 9 lipca br. Dalszy ciąg obrad jutro.

Polska konferencja konsularna we Francji.

Paryż, 12. 7. PAT. W dniu 10 bm. otwarta została pod przewodnictwem ministra Chlapowskiego konferencja konsularna, w której biorą udział konsulowie polscy we Francji. Konferencja potrwa dwa dni.

10 milionów funtów otrzymują Sowiety od Anglii.

Londyn, 12. 7. PAT. Tel. Comp. Słychać, że między Foreign Office a delegacją sowiecką zawarty został układ, na podstawie którego suma 10 milionów funtów, ulokowana przez rząd carski w bankach londyńskich, będzie zapisana na dobro rządu sowieckiego.

Bezprawne aresztowania Łotyszów w Moskwie

Ryga, 12. 7. PAT. Prasa tutejsza donosi z Moskwy, iż władze rosyjskie od dłuższego czasu aresztują osoby wszystkie, które pojawiają się w poselstwie łotewskim. Poselstwo łotewskie w Moskwie wystosowało w tej sprawie do komiaryatu ludowego do praw zagranicznych notę, w której wskazuje na niedopuszczalność takiego postępowania i żąda uwolnienia aresztowanych Łotyszów.

Niedemokratyczna dyplomacja holenderska w Berlinie.

Haga, 12. 7. PAT. Deputowany socjalistyczny Vliegen wniosł interpelację w sprawie bankietu, wydanego w Berlinie przez ministra pełnomocnego Holandji na cześć kronprinca, w odpowiedzi na wizytę złożoną przez kronprinca. Prasa socjalistyczna nalega na konieczność zdemokratyzowania holenderskiego ciała dyplomatycznego.

Teror antypolski w Prusiech.

Królewiec, 12. 7. PAT. W Neumarkcie pow. Stamskiego zostało przez Niemców rozbite zebranie polskiego tow. młodzieży, przyczem Niemcy zastrzelili p. Zofię Czechowską, ciężko ranili p. Cysona i nożami poranili ciężko p. Smolińskiego. Sprawa została wytoczona przed sądem w Elblągu. Również w Warmii, Mazur i Prus dochodzą wiadomości, że „Heimatzdienst” i „Stahlhelm” mają na widoku akcyę o szerszych rozmiarach której celem jest za pomocą teroru rozbijanie polskich zebrań. Jest to przygotowanie do kampanii wyboycznej do Landtagu pruskiego przez krwawy terror spowodować zmniejszenie ilości głosów polskich.

Zdemaskowanie bolszewickiego szpiega.

Berlin, 12. 7. PAT. Reprezentanci zagranicznych rosyjskich socjal-rewolucjonistów zdołali zdemaskować bolszewickiego ajenta prowokatora Seleckiego, który jako szpieg tajnej policji bolszewickiej zdołał wcisnąć się w kola socjal-rewolucjonistów i uzyskał nawet mandat na delegata do kongresu.

Wykolejenie się pociągu Warszawa-Bukareszt.

Bukareszt, 12. 7. PAT. Pociąg pospieszny nr 502 idący z Warszawy do Bukaresztu wykoleił się w nocy z 9 na 10 pomiędzy stacyami Dermanesti i Iekany. Ofiar w ludziach nie było.

Sześć i pół miliona osób zwiedziło dotąd wystawę w Wembley.

Londyn 12. 7. PAT. Polradio. Jak się dowiaduje „Evening Standard” zarząd wystawy w Wembley nie zdecydował się jeszcze, czy wystawa ta po przerwie zimowej ma być znowu otwarta z wiosną przyszłego roku. Dziennik dodaje jednak, że zarząd wystawy sądzi, iż jeżeli żądania przedłożenia wystawy będą w przyszłym roku również liczne jak obecnie, to niewątpliwie wystawa zostanie otwarta i w roku przyszłym. Według statystyki w ciągu ostatnich 11 tygodni wystawę odwiedziło 6,500,000 osób.

Olbrymi księgozbiór chiński w Kopenhadze.

Kopenhaga, 12. 7. PAT. Polradio. Biblioteka królewska w Kopenhadze przystąpiła do katalogowania olbrzymiego księgozbioru chińskiego, obejmującego 20 tysięcy tomów, podarowanego tej bibliotece przez Knusa Kringa duńczyka, który długie lata spędził w Chinach, księgozbiór zawiera cały szereg niezmiernie cennych prac i starych manuskryptów, odnoszących się do nauki Buddy a pochodzących z 10 w. po Chrystusie.

Jak zagranicą dbają o rozwój zdrojowisk?

Joachimstal, (Czechosłowacya) Piszą nam Klasycznym przykładem szybkiego rozwoju miejscowości kąpielowej dzięki racjonalnym staraniom o postawienie jej na wyżynie europejskiej stanowi zdrojowisko Joachimstal koło Karlsbadu. Położone niedaleko granicy niemieckiej w okolicy lesistej i górzystej, podobnie jak nasza Krynica, zdołało się w krótkim czasie rozwinąć do rzędu zdrojowiska europejskiego. Sławę swoją zawdzięcza Joachimstal nie tylko nowoczesnemu komfortowi, lecz przede wszystkim swoim nadzwyczajnym urządzeniom dla leczenia radyowego. Tzw. „pałac radyowy” zbudowany w latach 1908—1911, obliczony jest na pomieszczenie 400 gości. Położony na terenie stoku górskiego na wysokości 600 m ponad poziomem morza, pełny komfortu, zaopatrzony jest we wszelkie urządzenia połączone z terapią radyową. Wykwintna restauracja w zarządzie znanego hoteliera z Königsgrätzu na miejscu.

Zakład radyowy przyciąga też kuracjuszy, nie tylko w sezonie letnim, ale i w zimie. Kierownictwo zakładu spoczywa w wytrawnych rękach dra Antona Staucha, znanego specjalisty w zakresie lecznictwa radyowego. Podobnie, jak w Karlsbadzie i Marienbadzie i w Joachimstalu sezon tegoroczny jest rekordowy.

Stanowisko swoje zawdzięcza Joachimstal szczególnie silnej zawartości emanacji radyowej jego źródeł, przewyższającej bardzo znacznie Gastein, Karlsbad, Baden i inne.

Dwudziesty dziewiąty dzień rozprawy o zajścia listopadowe

Kraków, 13 lipca.

Postępowanie dowodowe w procesie listopadowym zbliża się szybkim krokiem ku końcowi. Do przesłuchania pozostaje jeszcze niewielka ilość świadków, wśród nich oficerowie i żołnierze 8 p. ualnów, dalej poseł dr. Marek, oraz dopuszczony przez trybunał na wniosek obrony b. minister spraw wewnętrznych, poseł dr. Kiernik.

Przesłuchany wczoraj b. komendant policji a obecnie radca województwa Śląskiego p. Kłeczka, wyraził co do zakazu zgromadzeń poglądy zgodny ze stanowiskiem dyr. Rękiewicza. Ze znania dowódców aut pancernych dały straszliwy obraz grozy walk ulicznych w tragiczny wtorek.

List od pana Kiernika.

Po otwarciu wczorajszej rozprawy prok. dr. Hubel zawiadomił trybunał, że prokuratura otrzymała list od b. ministra spraw wewnętrznych Kiernika, w którym ten stwierdza, że na mocy uchwały Rady ministrów z dnia 3 listopada nadesłał do wszystkich wojewodów okólniki, zakazujące odbycia zgromadzeń pod gołym niebem.

Obr. dr. Heski żąda powołania na świadka p. Kiernika, gdyż w myśl ustawy zeznania pisemne nie obowiązują, zaś procedura austriacka dopuszcza tylko arcyksiążąt do pisemnych zeznań.

Obr. sen. Zubowicz żąda wezwania na świadka b. ministra sprawiedliwości Nowodworskiego na okoliczność, że Rada ministrów nie powzięła uchwały, o jakiej wspomina min. Kiernik.

Przew. zapowiada, że uchwała trybunału za padnie później, poczem przystępuje do przesłuchania dalszych świadków.

Dalsi świadkowie w sprawie osk. Redlicha.

SWIADEK Dr KRZYSZTOF MISSONA,

lekarz Kasy chorych, widział krytycznego dnia około godziny 11 rano, jak środkiem pl. Szczepańskiego szedł oddział uzbrojonych, prowadzony przez jakiegoś mężczyznę, który miał coś w ręku. Świadek skonfrontowany z osk. Redlichem nie rozpoznaje go.

SWIADEK NORBERT NEBENZAHL,

urzędnik prywatny podaje po zaprzysiężeniu, że stojąc na rogu ulicy Dunajewskiego i Szczepańskiej widział, jak oddział uformowany pod Domem robotniczym wyruszył przez ulicę Dunajewskiego na plac Szczepański koło kawiarni „Udziałowej”. Na czele tego oddziału szedł jakiś osobnik o rysach semickich, jednak nie był to Redlich, którego świadek zna. Osobnika tego świadek dawniej często widywał, obecnie zaś znikł mu z oczu.

SWIADEK HENRYK FINKELSTEIN,

pałniczy kawiarni „Elite” zeznaje pod przysięgą, że nie słyszał, by św. Juszcak, który obciążał Redlicha, wygrażał się w kawiarni, że „wy spie” Redlicha.

Nowe zeznanie przeciw osk. Rejmanowi.

Świadek Zofia Krautballowa, żona emer. podpułkownika, słuchana na wniosek prokuratury zeznaje, że słyszała od niejkiej p. Królowej, iż osk. Rejman namawiał wnuka Królowej (później zmarłego), by przyszedł dnia 5 listopada do związku strzeleckiego, gdyż na następną dzień zapowiadają się niezwykle wypadki.

Osk. Rejman stanowczo zaprzecza zeznaniom p. Krautballowej.

Świadek Eugenia Królowa skonfrontowana z p. Krautballową również nie przypomina so-

bie rozmowy na ten temat.

Przew. postanawia nie zaprzysięgać obu pań.

Obr. dr. Rosenzweig (do p. Krautballowej)? Pani sama zgłosiła się do świadczenia?

Sw. Tak jest. Zgłosiłam się do sejmowej komisji śledczej.

Sw. Krautballowa opuszcza salę, po chwili

Zeznania b. komendanta pol. radcy Kłeczka

Świadek Ludwik Kłeczka, b. komendant policji na Kraków miasto, obecnie radca województwa w Katowicach, zeznaje bez przysięgi. Podaje on najpierw znany przebieg wydarzeń w czasie strajku, przyczem zaznacza, że do dnia 5 listopada odbywały się w spokoju zgromadzenia strajkujących za zezwoleniem dyrektora policji. Dopiero dnia 4 listopada wydano zakaz zgromadzeń, a dnia 5-go popołudniu z powodu nieporozumień między dyrektora policji a województwem otrzymał świadek zarządzenie wprost od wojewody.

W dniu 5 listopada zezwolono odbyć zgromadzenie poselskie wewnątrz Domu rob., natomiast świadek miał nakaz rozpędzenia tłumu na ulicy. W czasie rozpraszania tłumów zostało kilkunastu policjantów poturbowanych. Wojska w dniu tym nie użyto.

Zakaz zgromadzeń najpierw cofnięty, później zaostrzony.

Popołudniu 5 listopada zdecydował wojewoda na konferencji w województwie, żeby za żadną cenę nie dopuścić tłumów do Domu rob., poza posłami, lekarzami i personelem Kasy chorych oraz udającymi się po poradę lekarską. O robotnikach nie byłomowy. Wobec tego nakazu opracował świadek plan zamknięcia dostępu do ul. Dunajewskiego i niedopuszczenia do demonstracji. Tymczasem o godz. 8-ej wieczór otrzymał telefonicznie wiadomość od dyr. Rękiewicza, że zgromadzenie się odbędzie, co przyjął z prawdziwą uległością natomiast w dwie godziny później nadkomisarz Flek doniósł świadkowi, że zakaz został ponownie zaostrzony.

Zwyczajne zjawisko.

Przew.: Czy wobec zajść w dniu 5 listopada z policją nie wydano specjalnych zarządzeń na następną dzień?

Sw.: Takie zajścia w czasie interwencji policji były zwyczajnym zjawiskiem, które nie dało nam powodu do obaw.

Przew.: A panowie nie mieli jakich wiadomości o bojówkach?

Sw.: Zupełnie nie. W czasie zajść pełnił świadek służbę w komendzie policji, gdzie otrzymywał meldunki z miasta. Około godz. 1/2 12 otrzymał świadek telefoniczną wiadomość z województwa od dra Stycznia (obecnego dyrektora policji), że nadszedł z Warszawy nakaz zaprzestania ognia i że posłowie socjalistyczni podjęli się uspokojenia tłumów i zwrócenia broni.

Niedoszła odsiecz.

Około godz. 1/4 4-ej zgłosili się do świadki komisarze policji, którzy oświadczyli gotowość pójścia na odsiecz zamkniętym w dwóch miejscach oddziałom policji. Świadek porozumiał się w tej sprawie z województwem, gdzie dr Styczeń oświadczył mu, iż taka interwencja jest niedopuszczalna z powodu nakazu władz wyższych, a świadek mógłby ją podjąć tylko na własną odpowiedzial-

ność. Wobec tego świadek zakazał swym podwładnym wykonania tego planu.

Osk. Rejman tłumaczy się, że mówił to po cichu do współoskarżonych.

Przewodniczący upomina osk. Rejmana. Po tym incydencie zaprasza przewodniczący insp. Kłeczka.

ność. Wobec tego świadek zakazał swym podwładnym wykonania tego planu.

Gdzie nie były wysyłane patrole policyjne?

W tym samym czasie otrzymał świadek zarządzenie z województwa, zdaje się, że także od dra Stycznia, by celem zapobieżenia powtórzeniu się zajść i uniknięcia rozdrażnień, nie posyłać żadnych patroli policyjnych w okolicy Domu rob., tj. na ul. Karmelicką, Garbarską, Basztową, Krowoderską i t.d. Poza tą strefą policja pełniła służbę.

Przew.: Musimy ustalić, gdzie fungowała policja.

Sw.: Policja była wszędzie poza okolicą Domu rob.

Przew.: A na przykład na rynku?

Sw.: Pełnić miała służbę jak zwykle. Oczywiście nie fungowała wszysko należyście, gdyż duża ludzi brakowało. Po wycofaniu się z walk policjanci znużeni kilkudniowym pogotowiem poszli na obiad. Około godz. 5-6 popołudniu wydałem zarządzenie do poszczególnych komisariatów, by rozstać wiały zwyczajne posterunki w mieście poza częścią obszaru 3-go komisariatu, w obrębie którego leży ul. Dunajewskiego.

Przew.: Jak pan radca ustalił odnośny obszar, na którym policja nie miała pełnić służby?

Sw.: Otrzymane z województwa zarządzenie, by uniknąć spotkania patroli policyjnych z robotnikami powtórzyłem komendantowi 3-go komisariatu bez oznaczania mu odnośnych ulic.

Przew.: Wiadomo panu zapewne z gazet, że wspomniano tu o konferencji między gen. Czikiem a posłem Bobrowskim. Miano tam ustalić, że z poza której wojsko miało się wycofać. Czy w owym dniu wiedział pan o tym układzie?

Sw.: Dowiedziałem się dopiero z dzienników.

Przew.: Więc o jakimś rozejmie nie pan nie słyszał?

Sw.: Wiedziałem tylko o zawieszeniu kroków negocjacyjnych, oraz o pertraktacjach między pos. Bobrowskim a gen. Czikiem, które przeciągały się bardzo długo. O wyniku tych pertraktacji nie doniesiono mi.

Jeszcze jeden przeciwnik zakazu zgromadzeń.

Obr. pos. dr Lieberman: Czy pan radca był obecny na konferencji w województwie, na której dyr. Rękiewicz tłumaczył wojewodzie, by nie wydawał zakazu zgromadzeń?

Sw.: Owszem, słyszałem to i byłem tego samego zdania, co dyrektor Rękiewicz.

Obr. poseł dr Lieberman: A co na to wojewoda?

Sw.: Wojewoda obstawał przy tem, że rozkaz musi być bezwzględnie wykonany.

Obr. dr Bogdani: Czy obstaje pan przy swem zeznaniu, że kiedy wydano nakaz zamknięcia dostępu do Domu rob. nie było mowy o wpuszczaniu robotników lub mężów zaufania?

Sw.: Mówiono tylko o posłach, lekarzach i chorych.

Jak zdobyta została pancierka „Dziadek“?

Zeznania komendantów aut pancernych. — Tragiczna śmierć szeregowca Łaptuchy. — „Jasiek“ oddał 2000 strzałów.

Świadek Piotr Pieńkowski, porucznik 5 dywionu wojsk samochodowych, był w czasie rozruchów komendantem zdobytego przez bojowców auta pancernego „Dziadek”. Krytycznego dnia wyjeżdżał na „Dziadku” z koszar do warsztatu, celem wymiany tego auta pancernego, gdy u bramy spotkał go dowódca dyonu i rozkazał zabrać załogę i wyjechać na ul. Dunajewskiego

na odsiecz zaatakowanym przez tłum ulanom. Dobrawszy dorywczo załogę, złożoną z 3 kulomiotaczy, 1 szofera i 1 pomocnika, świadek wyjechał przez ul. Grzegórzecką i Lubież na ul. Basztową. Koło ul. Długiej widział przez swe okienko obserwacyjne gromadki uzbrojonych ludzi, które na widok auta poczęły uciekać. Wkrótce jednak

trzymała pancerkę kilkanaście strzałów, a wówczas świadek dał

rozkaz ostrzeliwania się

Po przejeździe rogu ul. Krowoderskiej jeden z kulomiotaczy sierżant Kotwis został ranny, a zaraz po nim od kul padających z góry, ranny został również szeregowiec Laptucha. Dojechawszy pod hotel krakowski zobaczył dopiero świadek na skrajnie że ul. Dunajewskiego jest zasłana koniami, wobec czego byłoby niepodobniestwem przejechać przez ulicę. Wówczas świadek kazał cofnąć auto, chcąc wrócić, jednak łańcuch był uszkodzony i

nie można było się ruszyć z miejsca.

Tłum zaczął strzelać do stojącego auta i przestrzebił chłodnicę, uszkadzając ruchomy karabin maszynowy. Dwaj pozostali kulomiotacze, z których jeden był ranny, strzelali w dalszym ciągu, wkrótce jednak kilkunastu uzbrojonych robotników podszło ku autu, otworzyli drzwi i skierowali wszystkie lufy karabinów do załogi, rozkazali im wyjść z pancerki. W chwili otwarcia pancerki jeden z kulomiotaczy wystrzelił dwukrotnie, za co tłum chciał się na załogę rzucić, powstrzymał ich jednak jakiś osobnik z czerwoną opaską mówiąc, że „wojsko nie jest przeciw nam”. Wtedy świadek dopiero zauważył, że

szeregowiec Laptucha nie żyje.

W chwili eskortowania załogi „Dziadka” do Domu rob. dali się słyszeć strzały od ul. Szewskiej: nadjechało auto pancerne „Jasiek” i otworzyło ogień na ul. Dunajewskiego. Tłum rozbiegił się momentalnie, jedynie osobnik z czerwoną opaską wpełchnął świadka do bramy domu pod l. 6, gdzie świadek przez jakiś czas zabawił w mieszkaniu p. Ungera. Tam opatrywano rannych żołnierzy, po których nadjechało auto sanitarne. Świadek poprosił, by wzięto go na nosze i wyniesiono jako rannego do tego auta, gdyż chciał się wydostać do koszar, jednak w tej chwili nadszedł ów robotnik z czerwoną opaską i polecił świadkowi, by udał się z nim do Domu rob. Tu przebywał do godz. 6-ej wieczór, poczem wrócił się do pos. Łańcucha, by ułatwić mu wydostanie się i powrócił do koszar. Zezwolono mu udać się do sąsiedniego domu, gdzie mieszkali jego znajomi i tam świadek przebrał się w cywilne ubranie, poczem wyostał się z ul. Dunajewskiego.

Zbrojownia w domu robotniczym.

Przew.: Proszę pana opowiedzieć, co pan widział w Domu robotniczym.

Św.: W sali teatralnej widziałem stojący w środkowym oknie karabin maszynowy, skierowany ku bramie wiodącej na podwórze. Był to karabin p. mianów. Obsługi przy nim nie było. Ponadto w drugim pokoju były 2 uszkodzone karabiny maszynowe, wyjęte z pancernika „Dziadek”. Karabiny te oglądali jacyś robotnicy, mówiąc, że „to są karabiny od nas niedawno reperowane, najwidoczniej były to robotnicy ze zbrojowni wojskowej, gdyż karabiny te faktycznie były poprzednio w naprawie w zbrojowni.

O karabiny Werndla i słówko „już”

Stali tam także dwa karabiny systemu Werndla. W pierwszym momencie zgłosił się do owych robotników jakiś osobnik mówiąc, że karabiny są potrzebne, otrzymał jednak odpowiedź, że bez kart do karabinów wydać nie można. Mówiono również, że do karabinów tych niema amunicji.

Przew.: Czy powiedziano, że niema już amunicji? Słowo „już” jest ważne, bo oznaczałoby, że strzelano już z tych karabinów, tylko później zabrano do nich amunicję.

Św.: Zdaje się, że nie mówiono „już”.

Przew.: A może to były karabiny bezużyteczne, używane na scenie jako rekwizyty teatralne?

Św.: Wątpię, czy to były rekwizyty teatralne, gdyż były w dobrym stanie i moim zdaniem zdane do użytku.

Przew.: A jakie przemówienia pan tam słyszał?

Św.: Najpierw około południa zwołano wszystkich szeregowych, znajdujących się w Domu rob. na podwórze, gdzie jakiś mowca — mówiono, że pos. Bobrowski — przemawiał do żołnierzy. Treść przemówienia nie słyszałem, tylko słyszałem słzy końcowy „niech żyje milicyja ludowa, niech żyje marszałek Piłsudski”. Około godz. 1/2-ej słyszałem drugie przemówienie, wygłoszone do tłumy. Jakiś mowca wywodził, że chodzi o utrzymanie porządku i bezpieczeństwa i wzywał, by uzbrojeni nie rozchodzili się po mieście, lecz by zostali w noc w Domu rob. Również zwracał mowca ten uwagę, by ulicę patrolowali tylko ci, którzy będą wysyłani z Domu rob. Popołudniu widział świadka na podwórku jakiegoś osobnika w maciejówce płaszczu strzeleckim i w pasie,

Skąd padały strzały do pancerki?

Przew.: Od jakich strzałów zostali ranni wzgl. zabici członkowie załogi pańskiego auta?

Św.: Od strzałów, idących z góry. Auto ze wszystkich stron miało bowiem silną ochronę przed strzałami, tylko było kryte cienką blachą, którą przestrzelono.

Zast. poszk. dr Zakrzewski: Czy z tego faktu nie wnosi pan, że ci ludzie, którzy strzelali do pana, musieli być obeznani ze strategią?

Św.: Tak jest.

Obr. dr Woźniakowski: Mojem zdaniem według zasad strategii walczy się z autami pancernymi tylko przy pomocy armat. Tych chyba tłum nie miał.

Św.: Jest różnica między strategią w polu, a walką uliczną.

Obr. dr Hesk: A czy „Dziadek” nadawał się do walk ulicznych?

Św.: Nie.

Obr. dr Hesk: Czy strzały, które raniły pańską załogę, mogły pochodzić z karabinu maszynowego?

Św.: Mojem zdaniem nie.

Obr. dr Hesk: Bo tu się ciągle słyszy o karabinach maszynowych, strzelających z okien i dachów? Przew.: Ale czy możliwym jest, że strzelały także karabiny maszynowe? Nie możemy wykluczyć czegoś, co jest możliwe.

Św.: Jest możliwym, jednak blacha nosiła ślady pojedynczych strzałów karabinowych.

Zast. poszk. adw. Szurley: A czy może być, że karabiny maszynowe strzelały z dachów i chybially?

Św.: Możliwe.

Czy rozmyślne uszkodzenie „Dziadka” przez strzały „Jaska”

Obr. dr Hesk: Czy pan wie o tem, że dowódca jednego z pozostałych aut pancernych zeznał w śledztwie, że rozmyślnie strzelił w chłodnicę „Dziadka”, by go uszkodzić, gdyż nie chciał, aby robotnicy dostali wswieręce dobre auto pancerne?

Św.: Wiem, że kap. Strudziński tak zeznał, jednak uważam za niemożliwe, by chłodnica została uszkodzona od strzałów z „Jaska”. Auto moje stało bowiem przodem do miejsca, skąd strzelał „Jasiek”, a owe strzały są z prawej strony, od budynku redakcyjnego „Gońca”.

Jasiek wystrzelił 2000 naboji!

ŚWIADEK ALEKSANDER STRUDZIŃSKI

kapitan 5 dyonu wojsk samochodowych, dowodził pancerką „Jasiek”. Zeznaje szczegółowo, jak od-

Przed przesłuchaniem posła Marka i b. ministra Kiernika.

Po przerwie odczytane zostały zeznania szeregu świadków, nieprzybyłych na rozprawę. Wśród protokołów tych zwracało uwagę zeznanie św. Szeligi, słuchacza medycyny, który podaje, że przebywał przez cały dzień rozruchów w Domu robotnim, celem badania zachowania się socjalistów, przyczem podaje pewne szczegóły o posle Marku. Do zeznań swych dołączył on przepustkę zaopatrzoną w pieczętkę Rady robotniczej, a uprawniającą go, jako obsługującego auto sanitarne do przebywania przez całą

bywał służbę asystencyjną po ulicach, strzelając do tłumów. Ogółem wystrzelił łącznie z pancerką „Dowbór” około 2000 naboji. Na pytanie przewodniczącego wyklucza, by mogły być z pancerek użyte ślepe naboje. Stojąc na rogu rynku i ul. Szewskiej widział oddział bojowców, który wyszedł z ul. Szczepańskiej i strzelał do pancerki. Kto oddziałem tym dowodził, świadek nie wie.

Przew.: Czy rzucono na pańską pancerkę bombę? Św.: Tak jest. Z domu pod l. 3 przy ul. Dunajewskiego rzucono na auto jakieś pudełko, z którego się dymilo.

Obr. dr Hesk: Proszę wyjaśnić sprawę strzelania pańskiej pancerki do „Dziadka”.

Św.: Kiedy widziałem, że „Dziadek” stoi na ul. Dunajewskiego i że bojowcy wynoszą z niego karabiny, dałem kilkanaście strzałów, ciałac odpędzić tłum, a równocześnie uszkodzić chłodnicę, by robotnicy nie mieli do dyspozycji dobrego pancernika. Czy chłodnicę trafiałem, nie wiem, bo nie mogłem dojrzeć, czy była odsłonięta.

Czy było dużo rannych?

Obr. dr Hesk: Podał pan, że pańskie pancerki oddały 2000 strzałów. Ozem pan wytłumaczy, że nie było tak wielkich strat, że nie stał pan zniszczenia na ulicach?

Św.: Publiczność krakowska jest tak nierozsądna jak nigdzie. W tłumie stały kobiety z dziećmi na rękach tuż koło pancerki. Kiedy zaczęliśmy strzelać, tłum rozpraszał się, ale natychmiast po ustaniu strzałów wracał i przypatrywał się pancerce.

Obr. dr Hesk: Więc publiczność jest nierozsądna dlatego, że uciekała?

Św.: Dlatego, że gapiła się. Zresztą wiem, że było dużo ofiar. Widziałem, jak ludzie od kul pancerki padali.

ŚWIADEK ALEKSANDER KOTWIS

sierżant 5 dyonu samochodowego, był członkiem obsługi auta pancernego „Dziadek” i kierował tym samym karabinem maszynowym. Za ul. Długa zaczęły padać w stronę pancerki strzały. Wówczas na rozkaz komendanta otworzył ogień wraz z innymi kulomiotaczami. Koło ul. Krowoderskiej padły z góry strzały, raniąc świadka i szeregowca Laptuchę, który zginął. Świadek opisuje następnie moment unieruchomienia pancernika i następnie go przez tłum, zgodnie z opisem por. Pińkowskiego.

Świadek wskutek odniesionej rany postrzałowej w nogę doznał zakażenia krwi i leczył się przez dwa miesiące. Do postępowania karnego przeciw obwinionym przylacza się i żąda jako odszkodowania, za skradzioną kurtkę skórzaną i za ból, kwoty 5000 złotych.

NADESLANE.

ord. od lat dwadziestu trzech
Dr. S. Lanes
935 od 15 maja
do końca września
Willa „Kółko rolnicze,”

PIERWISZA MAŁOPOLSKA FABRYKA ZWIERCIADEŁ I SZLIFIERNIA SZKŁA
1143 Sp. z ogr. odp.

poleca: Lustra i szyby szlifowane do mebli, lustra w ramach niklowanych i patentowe na deszczulkach, szyby i lustra w każdej wielkości na składzie. Zamówienia przyjmuje biuro fabryki

Kraków, Grodzka L. 60, I. D.
Telefon Nr. 4078, fabr. 4225.

Z okazji zaręczyn naszego ukochanego syna i brata Jakóba Günzberga z panną Różą Bernstejnówną z Wiednia gratuluje serdecznie
Rodzina Günzber z Lidka.

Salon Mod Felicyi Lipschütz
Kraków, Gertrudy 8, I. p. poleca najnowsze modele
1308 **kapeluszy damskich.**

Hotel „Monopol”
w Krakowie, ul. św. Gertrudy L. 6. Tel. 405.
Pokoje gruntownie z komfortem urządzone. Ceny przystępne. Osoby dłużej mieszkające, oraz stale podróżujące za legitymacją otrzymują z cen pokoju 10% opust. Kawiarnia-Restauracja, Ogród-Gabinety na obrzeżach towarzyskie. — Obiad z 3 dan. Mk. 2.000.000.

Zawiadomienie.

Z powodu remontu, Łazienka rzymska, przy ul. św. Sebastjana 9 — od dnia 4 bm. aż do odwołania zamknięta.
Zarząd.

Zmiana ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej.

Warszawa, w lipcu.

I.

Ustawodawstwo o lichwie wojennej, jak wynika z samej nazwy, wyrosło na tle stosunków wyjątkowych, wywołanych długoletnią wojną światową, jakoteż tych anormalnych zjawisk gospodarczych, które w dobie powojennej w okresie kilku najbliższych lat jako nieodłączny refleks wojny zaciążyły na naszym życiu gospodarczym. Wyjątkowe stosunki gospodarcze wywołały potrzebę daleko posuniętej ingerencji państwowej w różnych dziedzinach życia gospodarczego, potrzebę reglamentacji handlu, sekwestr zboża, system państwowej aprowizacji, daleko idące ograniczenia przywozu i wywozu, słowem wprowadziły państwową administrację gospodarczą.

A w Polsce było to tembardziej potrzebne, że, poza wojną światową, w latach 1918 i 1919 były zakłócenia ukraińskie, a w roku 1920 ciężka wojna z bolszewikami.

Koniecznym uzupełnieniem państwowej ingerencji w dziedzinie życia gospodarczego i ograniczenia swobody gospodarczych jednostek było właśnie ustawodawstwo o lichwie wojennej, które po szeregu dorywczych rozporządzeń skodyfikowanym zostało poraz pierwszy w ustawie z dnia 2 lipca 1920, a więc w chwili dla Państwa Polskiego bodajże najcięższej.

A chodziło wtedy nietylko o wojnę z wrogiem zewnętrznym, ale trudności gospodarcze w kraju mogły wywołać poważne komplikacje i stworzyć podłoże sprzyjające agitacji wroga wśród ludności miejscowej.

To nadzwyczaj groźne niebezpieczeństwo spowodowało nie tylko samo wydanie ustawy, która zabezpieczała ludności artykuły codziennego użytku po cenach stosunkowych do siły płatniczej tejże ludności, ale zarazem wybiło swe piętno na samej że ustawie w całych szeregach postanowień bardzo ostrych i surowych, a koniecznych w danej chwili.

Długotrwały stan wojenny odbił się bardzo niekorzystnie na podstawowym w Polsce stanie produkcji rolniczej, tak iż wielkie obszary ziemi dla braku rąk roboczych i inwentarza leżały odłogiem, co spowodowało z powodu szczupłości zapasów drożyznę tychże podstawowych artykułów. Kończącym tedy było wydanie przepisów przeciwko ukrywaniu zapasów i tak szczupłych i ich magazynowaniu, w celu spowodowania niżki ceny koniecznym było wydanie surowych zakazów wywozu za granicę.

Dołączył się jednak moment drugi, który może w silniejszej jeszcze mierze utrudnił ludności zaopatrzenie się w artykuły codziennego użytku.

Była to postępująca z rozu w powolnym a następnie w nader szybkim tempie dewaluacja środka płatniczego, to jest marki, a jako jej przyczyna względnie jej skutek przybierająca katastrofalne rozmiary inflacja pieniądza papierowego.

Wobec ciągłego spadku waluty następowała ucieczka od marki; każdy kto mógł kupić, czy nie kupić lokował pieniądź papierowy natychmiast bądź w walucie obcej, bądź też z powodu ostrych przepisów dewizowych głównie w towarach, które magazynowano, bo ich cena z dnia na dzień w miarę postępu dewaluacji w pieniądź szła w górę.

Z ukrywaniem zapasów szła w parze ciągła wyżka cen, która często szła poza odpowiednią niżkę wartości pieniądza.

Utarło się przekonanie, że najlepszym interesem kupieckim jest właśnie unikanie transakcji sprzedaży a zarazem ta świadomość, że na handlu każdy zarobić może bez względu na kwalifikację i znajomość rzeczy, bo, cokolwiek się kupi, cena automatycznie pójdzie w górę.

W dodatku udzielanie kredytów niezwaloryzowanych, które można było zwracać w zupełnie zdewaluowanym pieniądzu sprzyjało z jednej strony magazynowaniu, z drugiej skutecznie pomnażało ogólną handlu łańcuszkowego.

W tych warunkach było koniecznym utrzymanie przepisów o zwalczaniu lichwy wojennej, a tylko można było podnosić bardzo poważne i częste zastrzeżenia przeciw sposobowi wykonywania tej ustawy, przeciw działalności powołanych organów, która często nie wnikała w głąb zagadnienia i mechanicznym ujmowaniem kwestyi raczej szkodziła życiu gospodarczemu, niż by mu była pomogła.

W cytowanej ustawie uczyniono poważny wyłom przy sposobności jej nowelizowania dnia 5 sierpnia 1922 roku.

W szczególności w artykule 19 zwolniono od odpowiedzialności za pobieranie cen nadmiernych producentów rolnych, jakkolwiek trudnią się oni zawodem pozbywaniem artykułów własnego gospodarstwa.

Jeżeli się zważy, że Polska jest krajem przeważnie rolniczym, że 75 proc. ludności pracuje na roli i z pracy tej żyje, że artykuły bezpośredniej produkcji rolnej i ich przetwory stanowią główne pożywienie całej ludności, uprzytomnić sobie można, że także ustawa mimo, że w pełni istniały przyczyny fluktacji cen z powodu dewaluacji, która z dniem każdym zyskiwała na sile, poderwaną została główna podstawa ustawodawstwa o zwalczaniu lichwy, a raczej całe brzemie, wszystkie konsekwencje karne tej ustawy przerzucone zostały na ludność miejską, na kupców i przemysłowców,

k którzy częstokroć wobec bezkarności producentów rolnych stanęli wobec dylematu albo ustawę przekroczyć i narazić się na ciężkie kary na wolności, honorze i mieniu, albo też zainicjować przedsiębiorstwo wobec niemożności pokrycia strat.

Ten bardzo poważny wyłom spowodowany został nie tyle względami rzeczowymi, ile układem sił w Państwie i społeczeństwie, gdyż silniejsze ciała ustawodawczego stronnictwa zwolnity reprezentowane przez siebie warstwy gospodarze od ciężkich nieraz konsekwencji ustawy o zwalczaniu lichwy.

Dziś, gdy Rząd zamierza przystąpić do znówelizowania ustaw o zwalczaniu lichwy wojennej, wyłania się pierwsza kwestya, czy należy znówelizować czy może wogóle znieść odrębne i wyjątkowe ustawodawstwo o zwalczaniu lichwy.

Szczęśliwie osiągnięta stabilizacja marki polskiej a raczej nowej waluty złotej wytworzyła zupełnie nową konjunkturę gospodarczą, która pod wieloma względami przedstawia przeciwieństwo w stosunkach poprzednich.

Przełom gwałtowny wywołał, wywołać musiał ciężkie przesilenie gospodarcze, które kupca i przemysłowca w miejsce dawnego magazynowania zmusza do wyzbywania się towarów i szukania klienta drogą ustępstw.

W ten sposób wytwarza się normalna i zdrowa konjunktura ekonomiczna, gdyż najbardziej pewnym i skutecznym regulatorem cen, staje się konkurencja oparta na ustalonym w nauce ekonomii społecznej prawie popytu i podaży.

Bardzo mała ilość środków obrotowych w stosunku do wymagań rynku i wskutek tego niesłychanie wysoka stopa procentowa, brak normalnego kredytu bankowego, który zawsze stanowił podstawę egzystencji handlu, bardzo wielkie ciężary publiczne, zmuszają w dzisiejszych warunkach kupca do realizacyi zapasów towarowych w celu pokrycia bieżących potrzeb przedsiębiorstwa oraz wspomnianych wysokich ciężarów podatkowych.

Gdy tedy odpadły te wszystkie przyczyny, które spowodowały konieczność ingerencji państwowej w dziedzinie życia gospodarczego, gdy wzmożła się produkcja ogólna tak dalece, że Rząd i Sejm zdecydowały się na zupełnie nieograniczone otwarcie granic dla wywozu produktów rolnych, a zarazem na znaczną obniżkę obrotowych cel przemysłowych, gdy nastąpiła stabilizacja waluty, która umożliwia kalkulację solidną a wyklucza kalkulację nadmiernych zysków z powodu konkurencyi, gdy właśnie niemożność osiągnięcia łatwych a nadmiernych zysków w związku z brakiem środków obrotowych i kredytu uniemożliwia handel lichwiarzom okazuje się jasnym, że dziś raczej niż dnia 5 sierpnia 1922 roku zachodzą wszelkie rzeczowe przesłanki w kierunku zwolnienia nie tylko producentów rolnych z pod działania ustawy zwalczania lichwy wojennej ale wogóle zawieszania całego tego wyjątkowego odrębnego ustawodawstwa.

E. N. FRENK.

Galerya przechrztów polskich.

10 (Przekład Ludwika Frenka)

Przyczyny przyjmowania chrztu przez Żydów

Z czasem dom Szmula stawał się coraz bardziej postępowym, a Żydzi mieli doń coraz mniejszy dostęp. Nie mogli już tam bywać rabini i wybitni Żydzi z prowincyi i Warszawy. Druga małżonka Szmula wraz ze swemi córkami przepędziła wszystkie. Nie było już w domu Szmula dawnej gościnności i dobroczynności. Tylko w sobotę jeszcze zbierali się na wspólne modły biedni Żydzi. Otrzymywali oni tylko wino (kidysz) i przekąskę.

Na uroczyste święta przybywał Szmul do Warszawy, by tam, wraz z wieloma Żydami modlić się w wielkiej bóżnicy. Ofiarowywał on wielkie sumy za danie mu do czytania rozdziałów z Biblii, ale sum tych, jak powiadają, nie podobna było zainkasować.

Opowiadają, że raz w Jom-Kipur, w nocy, po Kol-Nidre pozostał Szmul razem ze wszystkimi w bóżnicy i odmawiając psalmy płakał bardzo. Wszyscy dziwili się, że taki bogacz, tak szczęśliwy człowiek, płacze tak gorzko.

Po odmówieniu psalmów, Szmul pozostał nadal w bóżnicy z kilkoma Żydami, między którymi znajdował się młody chasyd Rafał. Szmul ponownie odmawiał psalmy, płacząc przytem i wzdychając ciężko. Młody chasyd zaczął z nim rozmawiać. Szmul zwierzył mu się, że jest bardzo stroskany, ponieważ nie wie, czy ma zająć się pewną sprawą czy też nie. Mianowicie armia rosyjska, która była wówczas w Polsce, zaproponowała mu dostawę zboża. Dla zapewnienia osobistego bezpieczeństwa

stwa przy nabywaniu zboża od szlachty po dworach obiecano mu dać stu kozaków, jako eskortę. Król sam polecił mu przyjąć tę dostawę, żona też stanowczo tego żąda. Może on przytem podwoić swój majątek, jednak obawia się podjąć tę dostawę. Rosya wchodzi do kraju, jako wróg, jej armia jest armią nieprzyjacielską, choć wielu dostojników, a nawet król sam, jest oddanych Rosyi. Nie wie Szmul, co począć i prosi Boga, by go na właściwą drogę naprowadził.

Młodzieniec powiedział wówczas Szmulowi, że postąpi najwłaściwiej, jeśli pojedzie z nim do Kozenic, do magida, i zrobi to, co mu tamten każe.

Rada ta bardzo podobała się Szmulowi. Prosił on młodzieńca, by zaraz nazajutrz, po święcie, czekał na niego obok jego dworu, wówczas pojedą razem do Kozenic. Nie będzie mógł pojechać powozem, ani furmanką, gdyż obawia się, że żona, dowiedziawszy się, nie da mu pojechać. Będzie się ona obawiała, że złoży on rabinowi zbyt wielką ofiarę. Konno zaś będzie mógł zupełnie spokojnie pojechać. Rozkaże potajemnie wyprrowadzić ze stajni dwa konie i żona nic nie zauważy.

Młody człowiek uczynił to, co Szmul mu polecił, i obaj w nocy, w ciemnościach wyjechali konno. W drodze jednak, ku wielkiemu ich przerażeniu, zostali dopędzeni przez Jehudis. Dotknęła się ona bowiem, że mąż jej wykradł się z domu i rozpoczęła śledztwo. Natychmiast dowiedziała się, że Szmul cichaczem odjechał z jakimś Żydem. Wówczas kazała zaprząć do powozu, puściła się w pogon za mężem, i dopędziwszy go, sprowadziła do domu, obsypując po drodze gradem wymysłów i wyrzultów.

Widzimy z tego, jak Szmul był ujarzmiony przez żonę, pilnującą go szczególnie, by nie dawał Żydom pieniędzy.

Pomimo to Szmul dokonał wielkiego czynu; pieniędzmi swemi uratował od niechybnej śmierci wielu ludzi i postarał się o pogrzebanie wielu trupów.

Szlachetny ten czyn opisywali pisarze polscy, żydowscy, a nawet i rosyjscy. Pisarze ci powiadają, że 4 listopada 1794 r. gdy rosyjski generał Suworow przypuścił szturm do Pragi i wojsko rosyjskie uczyniło tak straszną rzeź mieszkańców, że aż Wisła była z krwi czerwona, wówczas Szmul w swym dworze wystawił dwie beczki z pieniędzmi. W jednej były złote dukaty, w drugiej srebrne ruble. Rozgłosił Szmul wieść między wojskiem rosyjskiem, że temu, kto przyprowadzi do niego Żyda lub chrześcijanina, żywego ocalonego od rzezi, da złotego dukata. Kto zaś przyniesie umarłego, otrzyma srebrnego rubla. Kozacy, rozumie się, wszystkich napotykanym przez siebie ludzi przyprowadzali do Szmula. Także przynieśli kozacy (inni ludzie bali się ukazywać na ulicach) wiele trupów, które dotąd zalegały ulice. Beczki z pieniędzmi szybko się wypróżniły. Setki ludzi zostało ocalonych od śmierci i wiele umarłych zostało pogrzebanych.

Takie opowieści krążyły między Żydami i chrześcijanami. Opowieści te zostały spisane. Trudno zrozumieć, w jaki sposób skąpa i zła Jehudis pozwoliła wydać mężowi odrazu tak wiele pieniędzy. Możliwe, że gdy jej samej śmierć zagroziła, zmiękło jej serce i zezwoliła na taką hojność. Może obawiała się wówczas gniewu ludzi, i zaprawdę, miała się czego obawiać — ona to bowiem zmusiła Szmula do tego, że stał się dostawcą wojska rosyjskiego, tego wojska, które uczyniło tę straszną rzeź. Dlatego zapewne zezwoliła na ratowanie ludzi pieniędzmi.

nieaktualnego, a utrudniającego jedynie zapome skryzalizowanie normalnej koniunktury gospodarczej, opartej na konkurencji.

Należałoby wtedy przestępstwo lichwy towarowej traktować jedynie wedle przepisów dzielnicowych kodeksów karnych na zasadzie ogólnej obowiązującej procedury karnej, ileż z nastaniem przesłanek normalnego życia gospodarczego lichwa towarowa traktowana ma być na równi z innymi przestępstwami przeciw materialnym interesom jednostki.

O ileby jednak Rząd zamierzał utrzymać na razie odrębne ustawodawstwo o zwalczaniu lichwy wojennej a jedynie miał odpowiednio je znowelizować, konieczne są doniosłe zmiany.

Dokończenie nastąpi.

Akcja na rzecz „Bank hapoalim” we wsch. Małopolsce.

Delegat Centralnego Komitetu pracującej Palestyny w Berlinie p. Jehuda Lewiatow członek Rady centralnej „Hapoel Haacair” w Palestynie prowadzi skuteczną akcję we wsch. Małopolsce na rzecz Banku robotniczego w Palestynie. Dotąd zwiedził p. Lewiatow 18 miast i sprzedał 2000 akcji. P. Lewiatow spodziewa się, że we wschodn. Małopolsce zdoła sprzedać 5,000 akcji.

Stały zastępca Zarządu palestyńskiego w Warszawie.

Jeruzolima. (ZAT) Zarząd palestyński uchwalił wysłać do Warszawy specjalnego wysokiego urzędnika, którego zadaniem będzie kontrola nad reemigrantami do Palestyny. Uchwala ta stoi w związku ze wzmożonym ruchem emigracyjnym z Polski do Palestyny.

Dwie pieczenie przy jednym ogniu...

STANOWISKO „AGUDY” WOBEC ZAMORDOWANIA DE HAANA.

Jeruzolima. (ZAT.) Aguda palestyńska przesłała w związku z zamordowaniem prof. de Haana memoriał do rządu palestyńskiego i do urzędu kolonialnego w Londynie. W memoriale prosi „Agudę” by rząd przeprowadził energiczne śledztwo i ukarał mordercę. Równocześnie zawiera memoriał prośbę o pozostawienie zupełnej niezależności kolonizacyjnym organizacjom komunalnym w Palestynie. Niezależność taka zdaniem Agudy byłaby jedynym środkiem rozwiązania konfliktu między różnymi stronnictwami w Jeruzolimie.

Znowa prześladowania syonistów w Rosji.

Ryga. (ZAT.) Prześladowania syonistów w Rosji nie ustają. Ostatnio nastąpiły we Witebsku potoczne aresztowania i osadzone we więzieniach kilkadziesiąt osób, oskarżonych o przynależność do organizacji syonistycznej.

DRUGIE WIADOMOŚCI ŻYDOWSKIE.

30,000 FUNTÓW wynosił budżet palestyńskiego towarzystwa dla palestyńskiego towarzystwa zdrowotności Hadassa.

KONFERENCJA ŻYDOWSKIEJ MŁODZIEŻY W HOLANDYI odbyło się w Amsterdamie. Uczony chrześcijański prof. Kasmir wygłosił na konferencji odczyt. W końcu urządzono koncert pieśni hebrajskiej.

„FELESTIN” ORGAN ARABSKIEJ EGZEKUCYJY podaje artykuł Zabotyńskiego pt. „Żelazny mur”. Pismo arabskie dodaje następującą uwagę: Włosy nam stają na głowie, kiedy czytamy co pisze p. Zabotyński o Palestynie. Wolimy, raczej umrzeć niż dożyć tego, co pragnie p. Zabotyński uczynić z naszego kraju.

Z ekranu.

PAT I PATACHON W KINOTEATRZE WANDA.

Jeden długi a chudy, a drugi gruby a niski — obaj nadzwyczajni komicy. Ich komizm jest naturalny, pozbawiony zupełnie ekscenaryczności. Samym swoim zjawieniem się wywołują uczucie pogody i sympatii. Chodzą i poruszają się odmiennie od wszystkich ludzi i to już wystarczy, by serdecznym wybuchnąć śmiechem. Ma to nawet jakąś filozoficzną pointę, stwierdzają bowiem sara, omszają już prawdę, że wszelki komizm wypływa bezpośrednio z odmienności czyto człowieka czy sytuacji.

W danym wypadku odgrywają sympatyczny Duń czycy rolę dżentelmenów, a czynią to tak paradnie, z takim łobuzowskim zacięciem, że najczarniejsze charaktery nawet ludzie z opuchniętą śledzioną mizantropi i hipochondrycy zapominają o wszelkich swych dolegliwościach i trzymają się za boki. A zresztą film sam przez się jest miły, zabawny i dostosowany do lotnych upałów. Moassi.

KRONIKA.

Kraków, 13 lipca.

Nad czem obradował zjazd rabinów w roku 1924.

Zjazd rabinów, o którym podaliśmy „wziankę” w Nrze 152 „N. Dz.,” obradował przez kilka dni w Krakowie. Zgromadził on niezbyt wielu uczestników. Przez ciężką zasłonę tajemności przedostawały się tylko dorywcze wiadomości, które świadczyłyby o tem, że zjazd zajmował się nie tyle troską o głębokie, religijne i żydowskie wychowanie młodzieży, coby właśnie z jego punktu widzenia było zrozumiałe, ile raczej rzeczami takimi, jak przeciwdziałanie nie moralności, szerzonej rzekomo przez — dekolty kobiet, krótkie rękawy, i to pod rygiem przymusowego rozwoju męzatek, popełniających tę zbrodnię, sprawą księgarzy żydowskich którzy mają na składzie wolnomyślnie książki, sprawą żydowskich rzeźników, którzy — przez gołonie brody naruszają przepisy o koszerności, a wreszcie zastanawiano się także w związku z atakiem na rabinów żydowskich rzekomo ze strony jednego z biskupów — nad stworzeniem porozumienia między klerem żydowskim a klerem innych wyznań. W tej materji wysłano nawet telegram do wysokiej osobistości. — Możemy się zatem spodziewać do wej fali reakcji i ciennoty.

Działo się toż zaś w lipcu roku 1924, a nie w roku 1500!

— B. WOJEWODA KRAKOWSKI DR GALE CKI został z dniem 1 lipca br. przeniesiony w stały stan spoczynku.

— POD ADRESEM PREZYDYUM GMINY ŻYDOWSKIEJ W KRAKOWIE. Z wielu stron zwracają się do nas z zapytaniem, czy na odno wionym szpitalu żydowskim w Krakowie, widnieć będzie, jak dawniej, obok napisu polskiego „Szpital izraelski” — także napis hebrajski.

Uzasadnioną troskę wyborców — skierujemy pod adresem Prezydium.

— BANK POLSKI w Krakowie wymignia marki polskie na złote od godziny 9—12, w soboty od 9 do 11ej.

— LISTA OFICERÓW REZERWY. W dniu 31 grudnia br. zamknięta będzie definitywnie rejestracja oficerów rezerwy. Przy tej sposobności MSWojsk. zwraca uwagę wszystkim tych oficerów rezerwy, którzy jeszcze się nie zarejestrowali, że o ile do końca br. nie zgłoszą się we właściwych PKU do rejestracji, to po tym terminie tracą prawo do ubiegania się o prawa oficerów rezerwy. Z dniem 1 stycznia 1925 będą prowadzeni w ewidencji szeregowych.

— OBLAWA. Na skutek wydanego przez województwo krakowskie rozkazu organa policyjnego, przeprowadzili w mieście obławę, podczas której przyłapymano 28 kobiet lekkiego prowadzenia się, walęsających się w obrębie Starego Krakowa.

— WZYWA SIĘ WSZYSTKICH ESPERANTYSTÓW, którzy zgłosili się na kongres we Wiedniu, by zgłosili się w sprawach paszportowych, w poniedziałek, dnia 14 lipca między 7—9 wtecz, w Stowarzyszeniu Esperanto, Kraków, Sławkowska 6.

TEATR MIEJSKI IM. SŁOWACKIEGO.

Niedziela: „Kościuszkę pod Racławicami” na Błoniach.

• BAGATELA

Niedziela pop.: „On, ona i mama” (ceny 2ntz.), wiecz. „Świt dzień i noc” (występ M. Malickiej i Aleksandra Węgiełki).

Poniedziałek: „Miłość czuwa” (występ A. Malickiej i A. Węgiełki).

KINA

REDUTA: „Choroby weneryczne” (z prelekcją). SZTUKA: „Huragan”.

WANDA: „Pat i Patachon”. WARSZAWA: „Kapitan Kidd”.

Z kraju.

Walka z lichwą hotelową w Warszawie a u nas.

Jak donoszą pisma warszawskie Komisaryat nie zatwierdził nowej, niezem nie uzasadnionej podwyżki cen po hotelach, chociaż hotelarzom udało się uzyskać zgodę Magistratu.

U nas cicho w tej sprawie. Hotele podniosły ceny o podwójną wysokość za zgodą magistratu, a nikomu nie śni się nawet wglądać w tę bardzo miłą zgodę magistratu z hotelarzami. Śmiało twierdzić można, że nasze ceny hotelowe dorównują, a nawet przewyższają warszawskie. Może uadejdzie po dorożkarzach czas na hotelarzy!

WYJAZD P. MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU DO GDYNI. Jak nas informują, dnia 21 bm. p. Minister Przemysłu i Handlu inż. J. Kiedroń w towarzystwie dyr. Departamentu Marynarki Handlowej p. Chrzanowskiego, udaje się do Gdyni i na Pomorze, w celu zwiedzenia portu i pobrzeża polskiego. Stoi to między innymi w związku z budową portu w Gdyni.

W SPRAWIE KONTROLI PRZEMYSŁU LOTNICZEGO. W najbliższych dniach ukaże się rozporządzenie rządowe, rozciągające nadzór nad spółkami akcyjnymi, pracującymi w dziedzinie przemysłu lotniczego.

KOMISJA MALARYCZNA LIGI NARODÓW W WARSZAWIE. Dnia 9 bm. rano przybyła do Warszawy komisja malaryczna Ligi Narodów.

„MONITOR” PRZEDSIĘBIORSTWEM PAŃSTWOWYM. Zgodnie z nowym statutem, wydanym jako rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej, istniejące przy Prezesie Rady Ministrów wydawnictwo „Monitor Polski” przekształca się na przedsiębiorstwo państwowe p. l. „Wydawnictwo Monitor Polski” jako dziennik urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący odrębną jednostkę gospodarczą.

DODATKI MIESZKANIOWE DLA URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH. Sprawa obliczenia i wypłacenia urzędnikom państwowym dodatków mieszkaniowych jest już w toku i będzie niebawem pomyślnie załatwiona.

NIEPORZĄDKI W BANKACH WARSZAWSKICH. Po zbadaniu przez biegłych państwowych w księgach firmy Eksport Polski i w księgach Banku angielsko-polskiego wyszły na jaw niedokładności na szkodę skarbu.

Obie sprawy będą skierowane na drogę sądową.

STAROSTA W SAMBORZE A POLSKA NIEPODLEGŁA. Komisja administracyjna rozpatrywała wniosek „Wyzwolenia”, dotyczący administracyjnego zakazu utworzenia „Związku Legionistów” w Samborze.

Delegat ministerstwa spraw wewnętrznych, p. Pilecki, usiłował wytłomaczyć to zarządzenie zapamiętaniem, iż Związek Legionistów jest organizacją polityczną, a ustawa austriacka, dotąd obowiązująca w Małopolsce zakazuje tworzenia oddziałów stowarzyszeń politycznych.

Pouczono p. Pileckiego, że skoro ministerstwo spraw wewnętrznych nadało Związkowi Legionistów prawo tworzenia oddziałów w całej Rzeczypospolitej, to poglądy p. Pileckiego na „polityczność” Związku Legionistów i ustawy austriackie są zupełnie chybione.

Pos. Jaworowski woła:

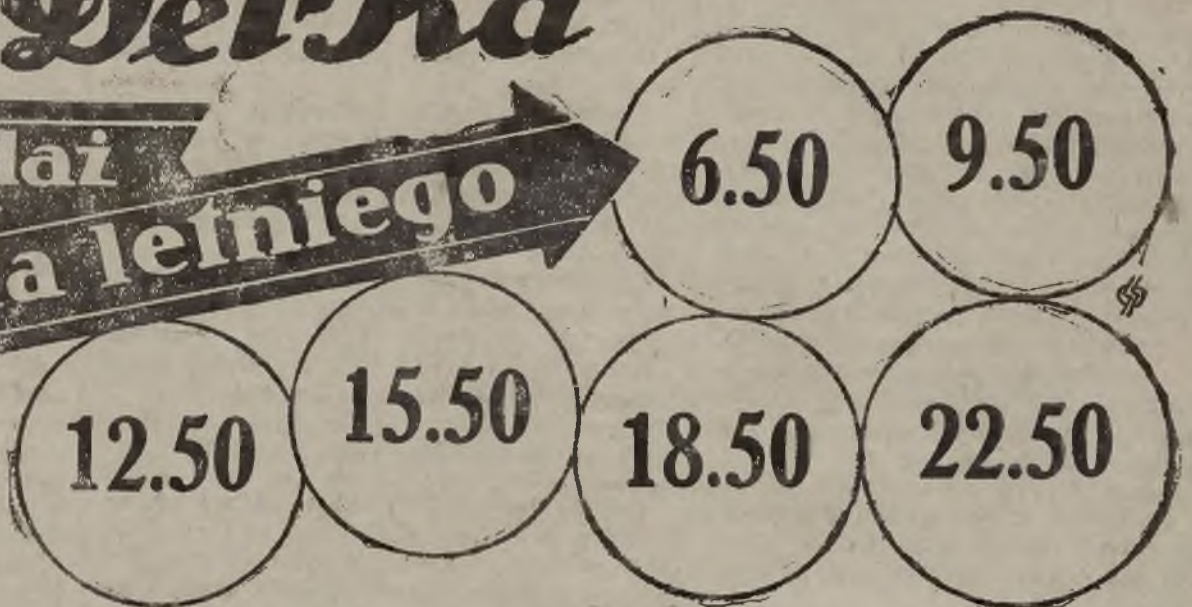
— Panowie dotychczas jeszcze nie wiedzą i nie chcą się zgodzić z tem, że istnieje Polska niepodległa!

STREJK W REDAKCYI „JUDA”. Zawodowy związek literatów i dziennikarzy w Warszawie donosi, że w redakcyi organu ortodoksów w „Judzie” wybuchł przed dwoma tygodniami strejk, ponieważ współpracownicy nie otrzymali płac od kilku miesięcy, jakkolwiek płace te są tak niskie, że nie pokrywają elementarnych potrzeb współpracowników. Naczelny redaktor wydawca radzi sobie w opresji w ten sposób, że zamiast rozpoczęcia rokowań ze współpracownikami, przedrukowuje oryginalne artykuły i informacje różnych pism stołecznych i prowincjonalnych. Związek dziennikarzy zakazał wydawnictwu „Juda” posługiwanie się artykułami pisanymi przez członków związku. Równocześnie zwrócił się do wszystkich dzienników z wezwaniem niewysyłania w czasie strejku żadnych pism ani informacji dla tego dziennika.

Nadzwyczajna zniżka cen!

Delika

**Wysprzedaż
obuwia leśnego**

Począwszy od poniedziałku, dnia 14.

Kilka przykładów:

Złoty		Złoty
6.50	Damskie białe płóc. na 1 pasku i dziec. czarne skórz. i białe płóc. wielkość: 19—25	6.50
9.50	Damskie białe płóc. półbuc. i pant. na 1 pasku	9.50
12.50	Damskie skórz. bronz. i czarne półbuc. i pantofelki na 1 pasku	12.50
15.50	Damskie skórz. bronz. czarne półbuc. lak. i pantofelki na 1 pasku	15.50
18.50	Damskie skórz. bronz. i czarne półbuc. zamszowe czółenka. zamsz. pant. na 1 pasku w modnych kolor.	18.50
22.50	Męskie i damskie skórz. bronz. i czarne półbuciki oraz lak. i zamsz. pant. w najnowszych fasonach	22.50

Do nabycia we filiach i zastępstwach:

Kraków, Rynek 14.
Przemyśl, Plac na Bramie.
Przemyśl, Franciszkańska 26.
Drohobycz, Rynek 7.
Jarosław, Grunwaldzka 3.
Krynica.
Złoczów.

Lwów, Legionów 13.
Lwów, Hetmańska 6.
Kołomyja, Rynek 7.
Stryj, Kościelna 24.
Sambor.
Szczawnica.
Krosno.
Borysław, Pańska.

Katowice, Jana 1.
Królewska Huta, Wolności 18.
Bielsko, Wzgórze 20.
Tarnów, Plac Sobieskiego.
Rzeszów, 3 Maja 8.
Cieszyn, Głęboka 5.
Jasło.

Brojne ogłoszenia:

„SCHWAPP“

najlepszy zagraniczny
LEP na MUCHY

do wyciągania,
wysyła hurtownie
M. GOLDBERG
skład papieru

Kraków Krakowska 5
Zamówienia listowne
załatwia się odwrotną
846 pocztą.

Ceny konkurencyjne

Większe przedsiębiorst. handl.
poszukuje **PRAKTYKANTA**

w wieku 14-16 lat z ukoń-
czoną 3 lub 4 kl. gimn.
lub równorzędną szkołą
z lepszego domu. Posada
do objęcia natychmiast.
Zgłoszenia pod „Pilny“ do
Adm. N. Dz. 852

Do

PLISOWANIA

na każdy żądany wzór
i termin (ew. na poczekaniu)

przyjmują
filie
firmy

„TĘCZA“

1344

pralnia i farbiarnia.

LUSTRA meblowe. 1313
galanteryjne.
SZKŁA szlifowane poleca tanio
wytwórnia luste: Bracia Kalmus,
Kraków, Starowisła 69. Tel 2152

Inteligentna panna z lepszego
domu żyd. zna je-
zyk francuski, poszukuje
posady jako nauczycielka lub
towarzyska Zł. pod „Fr.“ do Dz.

Do sprzedania niezniszczone ja-
sne dębowe 102-
so. Cena przystępna. Wiadomość
Podgórze, Zamejskiego 7, I p.
oficyjny. 1342

Najnowsze kapelusze filcowe

u firmy

553

Jadwiga Cypes 20.
Kraków, ul. Poselska

Jedwabie, Crep de Chine, Crep marocain, Crep. Georgette
we wszystkich kolorach po cenach konkurencyjnych.

Izr. gmina wyzn. w Zabłociu ad Żywiec
rozpisuje niniejszem

konkurs

na posadę **nauczyciela** dla żyd. 3 klasowej
pryw. szkoły ludowej w Zabłociu, któryby
zarazem objął kierownictwo tejże szkoły, oraz
naukę religii, ewent. sekretaryat przy tut.
gminie żyd.

Płaca wedle umowy. Mieszkanie w budynku
gminnym zapewnione. Posada do objęcia
z dniem 1 września 1924. Reflektanci niżej
lat 40 winni podania wraz z świadectwami
kwalifikacyjnymi i curriculum vitae przesłać
pod adr. Izr. gminy wyzn. w Zabłociu ad
Żywiec najdalej do dnia 21 lipca 1924.

Zabłocie, dnia 8 lipca 1924.

1334

Komisarz rządowy:
Maks Wachsmann m. p.